

Finansaar, som han skulde aflægge Statsregnskab for“. Det ærede Medlem Hr. Rode giver denne Oplysning med stor Sikkerhed. Jeg spørger: Hvor kan det ærede Medlem have den Viden fra, hvorpaa han bygger denne sin Paastand om Finansministerens Uvillie til at udbetale indenfor det sidst afsluttede Finansaar? Grunden til Forholdet er den ganske simple, at de Byggeføretagender, til hvilke der er givet Bevilling, ikke er blevet fuldført i forrige Finansaar, og derfor var det udelukket, at Bevillingen kunde komme til Udbetaling. Men nu er det store Flertal af de paagældende Ejendomme blevet færdige, og Udbetalingen vil selvfølgelig nu finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo spurgte, om man kunde vente et Lovforslag om Understøttelse til Fiskere. Den nugældende Lovs Gyldighed udløber som bekendt med indeværende Maaned. Jeg skal indrømme, at denne Lov ingenlunde alle Vegne er blevet forvaltet til Fiskernes eller deres Organisationers Tilfredshed. Spørgsmaalet om en rigtig Bedømmelse af Arbejdsløsheden og Indtægternes Svigten indenfor Fiskerierhvervet er vanskeligt, som det altid vil være vanskeligt indenfor Rækken af frie Erhvervs Udøvere. Blandt andet ogsaa af den Grund har det hidtil ikke været muligt, trods forskellige Forsøg fra Fiskernes Side, at faa tilvejebragt en Arbejdsløshedskasse for Fiskerierhvervet, og det er netop dette, at Bestræbelserne herfor mislykkedes, der foranledigede, at man kom ind paa en Lovgivning om Understøttelse til Fiskerne. Under 14. Oktober har Ministeriet anmodet Landbrugsministeriet og samtlige Amter samt Københavns Magistrat om at give Oplysninger, saa man kunde faa et Grundlag tilvejebragt for Overvejelser af, om et saadant Lovforslag bør fremsættes. Ministeriet har langtfra faaet Besvarelser fra alle de adspurgte. Københavns Magistrat er i sit Svar ikke videre anbefalende, men det kan ligge i den ringe Rolle, som denne Lov i det hele taget har spillet for København. Fiskeridirektøren anbefaler varmt Forlængelse af den gældende Lovs Gyldighed. Amterne har endnu ikke svaret — kun fra et enkelt Amt er der indkommet en Besvarelse, som anbefaler Forlængelsen —, og det vil da i de allernærmeste Dage blive endeligt afgjort indenfor Ministeriet, om et Lovforslag skal fremsættes; et saadant vil jo meget hurtigt kunne behandles til Ende paa Rigsdagen. Min Opfattelse er den, at der indenfor Fiskerierhvervet sikkert er Trang til Støtte i den

kommende Vinter, og Overvejelserne med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovforslagets Fremsættelse vil for mit Vedkommende finde Sted med al mulig Velvillie.

Flere ærede Medlemmer, de Herrer H. C. Hansen, Heilesen og Lemvig-Müller, har under Finanslovdebatten omtalt Øl- og Spiritusordningen, en Sag, vi har haft til Behandling i denne Samling i dette høje Ting i Forbindelse med Spørgsmaalet om en eventuel Ophævelse af de Restriktioner paa Øl- og Spiritusomraadet, som endnu er gældende. Om hele dette Spørgsmaal skal jeg kun sige ganske faa Ord. Meningerne derom er stærkt delte, efter som man ser det ud fra et rent Erhvervsstandpunkt eller ud fra et Afholdsstandpunkt, og, som jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt her i dette høje Ting, maa det erindres, at det hverken er det ene eller det andet af disse Standpunkter, som har været bestemmende for hele dette Spørgsmaal, og som har foranlediget de Indskrænkninger paa disse Omraader, som er blevet gennemført. Det var Brødkornforbruget og Kulforbruget, der førte ind i Restriktionerne, og hverken paa det ene eller det andet Omraade er der nu længere tvingende Omstændigheder til Stede. Derfor har jeg ogsaa foreslaaet og været saa heldig at faa gennemført i den høje Rigsdag, at hele denne Ordning, som er af meget kompliceret Art, hvor Statshensyn og Fabrikationshensyn er sammenslynget paa en meget indviklet Maade, blev lagt ind under den høje Rigsdags Afgørelse igennem Afviklingsudvalget; og jeg haaber og tvivler ikke paa, at Overvejelserne her vil blive formet paa ganske uholdt Grundlag, saaledes at der ogsaa tages tilbørligt Hensyn til Statens finansielle Interesser, af hvilke ikke helt ubetydelige knytter sig til denne Ordning, og som jeg mener bør varetages ved Ordningens eventuelle Ophævelse.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen spurgte mig, hvornaar Ædruelighedskommissionens Betænkning kan ventes. Derom kan jeg virkelig intet sige. Det ærede Medlem, som selv sidder i Ædruelighedskommissionen, synes mig at have bedre Forudsætninger for Besvarelse af dette Spørgsmaal, end jeg kan have. Men i denne Sammenhæng har dette Spørgsmaals Besvarelse heller ikke nogen Interesse; thi som jeg udtalte ved Behandlingen af Lovforslaget om disse Restriktioners Overgang til Afviklingsudvalgets Kompetence, hører disse Spørgsmaal efter min Opfattelse ikke paa nogen Maade sammen, og jeg kan derfor ikke heller betragte Opretholdelsen af disse Restriktioner og